

Toma Jelavić–Mitrović, prof.

PRIMJENA METODA RADA U PREDŠKOLSKOM ODGOJU

1.UVOD

Ostvarivanje cilja i zadaća tjelesne i zdravstvene kulture, odnosno uspjeh u radu s djecom predškolske dobi ovisi o više čimbenika, među kojima značajno mjesto pripada i metodama rada. To iz razloga što krajnji efekti vježbanja ovise, uz ostalo, i o načinu na koji će se vježbanje provoditi ili se provodi. S obzirom da su upravo uz korištenje metoda rada u predškolskom odgoju vezana različita pitanja, ovom prilikom ćemo pokušati odgovoriti na jedno od njih, a to je primjena kojih metoda rada dolazi u obzir u radu s djecom predškolske dobi.

2.METODE RADA U PREDŠKOLSKOM ODGOJU

Plan i program rada tjelesne i zdravstvene kulture određuje broj sati vježbanja, sadržaje, omogućava izbor vježbi, a odgojitelj je taj koji odlučuje, uz ostalo, koje će metode rada primijeniti u radu. Dakle, prije svega od odgojitelja ovisi u kojoj će mjeri iskoristiti postojeće uvjete rada, kako će iskoristiti raspoloživa sredstva i pomagala, kako će iskoristiti raspoloživo vrijeme ili jednom riječju, kakav će biti kvaliteta i kvantiteta rada. S obzirom da je sat tjelesne i zdravstvene kulture osnovni organizacijski oblik rada u predškoli, da mora svojim zadacima, sredstvima i organizacijom stvoriti povoljne uvjete za uvođenje djece u ostale organizacijske oblike rada predviđene programom tjelesne i zdravstvene kulture u predškoli, uzorkom je što ćemo se osvrnuti na metode rada koje se primjenjuju na satu tjelesne i zdravstvene kulture. To, međutim, ne znači da se te metode rada ne mogu koristiti i u drugim organizacijskim oblicima rada koji su primjereni djeci predškolske dobi.

Shodno tome, postavlja se pitanje, koje metode rada možemo u predškoli primijeniti na satu tjelesne i zdravstvene kulture?

Ako znamo da primjene jedne metode rada stvara povoljne uvjete rada za prijelaz u drugu, da jednostavnije metode rada po važećim metodičkim načelima trebaju prethoditi zahtjevnijim, onda bi smo radi intenzifikacije procesa tjelesnog vježbanja trebali početi s primjenom metode oponašanja i imitacije i napokon na primjenu metode dramatizacije.

Naime, držimo da je metoda imitacije djeci predškolske dobi najbliža, jer se od njih traži da oponašaju ljude, životinje, pojave iz svakodnevnog života putem pokreta. Dakako, da bi zahtjevi odraslih djeci bili «prepoznatljivi» treba koristiti one primjere iz njihove svakodnevice koji su djeci bliski, kako bi ih asociirali upravo na one pokrete koje trebaju poslije imitirati. Metoda ilustracije je već nešto zahtjevnija, jer podrazumijeva ilustraciju događaja tko je su djeca doživjela, i to putem pokreta ili kretanja prilikom korištenja ove metode treba «birati» prvenstveno primjere iz njihova života, jer će tako najlakše moći ilustrirati izabrani događaj. Za primjenu metode dramatizacije potrebno je da djeca poznaju priču koju trebaju interpretirati putem motoričkog istraživanja. Dobro je stoga da se najprije dramatiziraju priče koje koje djeca vole, s kojima imaju pozitivno iskustvo, koje su im

poznate, a kasnije se može pribjeći i dramatizaciji novih priča ,dakako, koje ostvaruju također dovoljno kretanja. Prilikom primjene ove metode treba voditi brigu u početku ,tijeku i završetku interpretacije izabrane priče.

Evo to su po našem mišljenju metode rada koje možemo i koje bi trebalo primijeniti u radu s djecom predškolske dobi. To praktički za djecu predškolske dobi znači da se uz pomoć prezentiranih metoda rada njihove potrebe, interesi i želje tijekom tjelesnog vježbanja mogu uspješnije ostvariti, a odgojitelje ove metode rada predstavljaju mogućnost ne samo da se intenzivira odgojnu-obrazovni proces, nego i tjelesna i zdravstvena kultura u cjelini.

3.ZAKLJUČAK

Na temelju izloženog treba , uz ostalo, zaključiti da je u radu s djecom predškolske dobi izuzetno važno voditi brigu i o primjeni metoda rada. Metode imitacije, ilustracije i dramatizacije pogodne su za korištenje ne samo na satu tjelesne i zdravstvene kulture, nego i u drugim organizacijskim oblicima rada. Bez obzira na to gdje ,kada i kako se ni jednog trenutka zaboraviti da se aktivnost i suradnja s djecom predškolske dobi treba odvijati na što prirodniji način.

4.LITERATURA

Findak,V.:Metodika tjelesne i zdravstvene kulture u predškolskom odgoju školska knjiga,Zagreb,1995.

Findak,V.:Uloga odgojitelja u programiranju tjelesne i zdravstvene kulture HPKZ,Zagreb,1992.

Trdina,J.:Telesna vzgoja predškolskega otroka,SCTV,Ljubljana,1997.